

Володимир Шинкарук

АЗ – БУКИ

*Літературно-мистецькі
студії*

Житомир
Полісся
2015

УДК 82(091):908
ББК 83.3(4Укр-4Жит)
Ш 62

*Надруковано за ухвалою
Вченої ради Житомирського державного університету ім. І. Франка
(протокол № 5 від 26.12.2014)*

Рецензенти:

Петро Васильович Білоус,
доктор філологічних наук, професор.
Володимир Олегович Єршов,
доктор філологічних наук, професор.
Віктор Михайлович Мойсієнко,
доктор філологічних наук, професор.

Ш 62 Шинкарук В. Ф. Аз-Буки. Літературно-мистецькі студії. –
Житомир : Полісся, 2015. – 278 с. – Серія «Бібліотека
кафедри теорії та історії світової літератури НН ІФЖ
Житомирського державного університету імені І. Франка»

ISBN 978-966-655-700-4

Книгу професора кафедри теорії та історії світової літератури Житомирського державного університету ім. І. Франка В. Ф. Шинкарука «Аз-Буки» складають вибрані наукові та публіцистичні статті і нариси з історії давньої і сучасної літератури, вітчизняного мистецтва, літературного краєзнавства. Збірка відображає весь спектр науко-пізнавальних інтересів відомого українського науковця

УДК 82(091):908
ББК 83.3(4Укр-4Жит)

ISBN 978-966-655-700-4

© В. Шинкарук, 2015.

АЗ – БУКИ

Літературно-мистецькі студії

ПОЧАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

Давньоукраїнське літописання	9
«Слово о полку Ігоревім»	27
Феофан Прокопович і його трагікомедія «Володимир»	49
Тема історичного минулого народу в давній українській літературі та героїчний епос народів Європи	57

ФОЛЬКЛОР

Маруся Чурай і пісенна традиція Житомирщини	81
---	----

ЛІТЕРАТУРА XX СТОЛІТТЯ

Житомирщина в житті та творчості М. Рильського	101
Василь Кравченко та житомирські прототипи Михайла Булгакова	130
Василь Земляк: Перші кроки на Житомирщині	135
Прожив з весною (Творчий портрет Михайла Клименка)..	140
Творчий ужинок поетів Житомирщини	144
Зустріч, яка не відбулася в Житомирі (Спогади про Роберта Рождественського)	154

РЕЦЕНЗІЇ, ВІДГУКИ, ПЕРЕДМОВИ

Яснозір'я таланту. Передмова до книги І. Сльоти «Золото зажив'я»	163
Автограф для вічності. Передмова до книги І. Сльоти «Автографи»	170
Відчуваючи музику слів. Передмова до книги І. Сльоти Переспіви	172
Юрій Камишний – художник, що переорює душу	180
Інше серцебиття. Відгук на книгу В. Горбунової «Мрія про маленьке життя»	183

Лазар. Друге пришествя або Ми так любили Житомир. Рецензія на книгу С. Лазо «Ми так любили „The Beatles”»	186
Одяг для думок. Передмова до книги Ірини Шинкарук «Сильніша – на одне життя»	190
Диво, знайдене на соціально-психологічному факультеті. Передмова до збірки «Диво, знайдене в собі»	193
Новий обрій Ірини Лубківської. Передмова до книги І. Лубківської «Жити і любити не уві сні»	195

ПОРТРЕТИ

Павло Карпович Сербін: Жив за високим покликанням ...	199
Зірка і смерть Леоніда Венгерова	214
Ніна Матвієнко. Голосом цієї жінки співає і плаче Україна	225
Свіча таланту Костянтина Яновського	232
Жива вода творчості: Ірина Шинкарук	235
Життя, освячене творчістю і любов'ю: Тетяна і Михайло Гузуни	241
Юрій Градовський. Талант, який не знає відпочинку.....	248
Творча характеристика Поліського ансамблю пісні і танцю «Льонок»	254
Анатолій Говораadlo – душа покладена на музику	261
Дві долі, міцно сплетені в одну: Людмила Вікторівна та Георгій Володимирович Майорови	267
Телевізійна зірка зійшла в Житомирі: Рабіга Аманжолова	270
Микола Кавецький: «Я прийшов із світанків»	273

ДВІ ДОЛІ, МІЦНО СПЛЕТЕНІ В ОДНУ: ЛЮДМИЛА ВІКТОРІВНА ТА ГЕОРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ МАЙОРОВИ

Путівку в життя дав їм Житомирський державний педагогічний інститут імені Івана Франка. Хоча навчалися вони і в різні роки, і на різних факультетах: Людмила – на філологічному, Георгій – на факультеті іноземних мов.

Зустрілися випадково в Києві. І любов поєднала їхні долі...

Сьогодні їхні імена сяють на сторінках Ювілейної книги Житомирського державного університету.

Знайомтесь – Георгій Володимирович Майоров!

Народився 4 жовтня 1968 року в місті Ленінабаді Таджицької РСР. Навчався в середній школі № 19 міста Сизрані Самарської області (Росія). У 1986 році, після закінчення школи, вступив до Самарського залізничного технікуму за спеціальністю «Машиніст електровозу». З 1988 по 1990 рік служив у війську в Житомирі. В 1992 році став студентом факультету іноземних мов Житомирського державного педінституту. Навчання в інституті було для Георгія важливим періодом стрімкого духовного і творчого росту. Він відмінно навчався, брав участь у студентських наукових олімпіадах і конкурсах, активно займався музичною творчістю. Вокальний дует у складі студентів факультету іноземних мов Георгія Майорова та Наталії Петрусенко-Мосійчук (нині популярної ведучої ТСН на каналі «1+1») залишився як один із найкращих дуетів за всю історію існування художньої самодіяльності інституту.

Згодом Георгій перевівся на заочне відділення Київського лінгвістичного університету. Навчаючись в університеті, паралельно працював директором з продажу холдінгу «Сігрем продакшин ЛТД». За його активної участі було створено мережу роздрібного продажу напоїв компанії «Сігрем» та відомий центр продаж на Майдані Незалежності в місті Києві. З 1996 по 1998 рік, уже працюючи директором з продажу та дистрибуцій датського представництва компанії «Стіморол» в Україні, Георгій Майоров був залучений до створення мережі успішно працюючої системи центрів дистрибуції компанії «Стіморол» у

Львові та Одесі. І в тому, що компанія в ці роки посіла перше місце в рейтингу, є і його заслуга.

З 1998 по 2004 рік Георгій Майоров обіймав посаду директора з маркетингу компанії «Славутич Україна», ніс персональну відповідальність за створення та розвиток в Україні відомих пивних брендів («Туборг», «Львівське», «Арсенал», «Карсберг» та інших). За короткий час компанія «Славутич Україна» досягла лідируючої позиції серед підприємств галузі.

У 2004 році Георгія запрошують на посаду консультанта зі стратегічного маркетингу компанії «Хортиця». Під час його роботи «Хортиця» потрапляє до «Книги рекордів Гіннеса» як компанія, що завоювали 30% вітчизняного ринку і за потужністю стала третьою в світі. З 2008 року він – член правління Національної страхової компанії «Оранта».

Один із його найбільших талантів Георгія Майорова – талант економічного передбачення. Він працював консультантом такої потужної фінансової установи як «Укрексімбанк», відомих компаній «Логос» та «Швидко Україна», був куратором санаторно-курортного департаменту Державного управління справами при президентові України.

Дослідження вітчизняного і світового економічного розвитку, заняття стратегічним маркетингом Георгій Майоров часто поєднував з художньою творчістю. Він – один із авторів мистецького проекту Руслани Лижичко «Дикі танці», з яким співачка перемогла на «Євробаченні», також був одним із головних організаторів і режисерів грандіозного дійства, присвяченого 80-літтю знаменитого Міжнародного дитячого центру «Артек» в Криму. Як відомо, в рамках цього свята відбулася зустріч президента України з президентами Польщі, Литви і Грузії.

При всій своїй занятості Георгій Майоров завжди знаходить можливість для спілкування з викладачами і студентами Житомирського державного університету імені І. Франка, адже саме звідси розпочалося його стрімке сходження до життєвих вершин. Не поступається чоловікові в талантах, вмінню спілкуватись і дружина – Людмила Вікторівна Майорова (Короткова).

Народилася 6 липня 1961 року в російському місті Ангарську Іркутської області. В 1978 році, після закінчення середньої школи №2 міста Першотравенська на Дніпропетровщині, поступила на філологічний факультет Житомирського державного педагогічного інституту імені Івана

Франка. Відмінне навчання активно поєднувала з громадською і комсомольською роботою, виконувала обов'язки комсорга групи, члена комсомольського бюро філологічного факультету. Після закінчення інституту працювала вчителем Вишпольської 8-літньої школи Черняхівського району, секретарем комсомольської організації Головинського ПТУ, секретарем Черняхівського РК ЛКСМУ.

Людмилу завжди відзначали особливі організаційні здібності, надзвичайна громадська активність, високий творчий потенціал а також вміння працювати з молоддю. З 1986 року вона – завідувача відділом пропаганди Житомирського обкому комсомолу. З 1988 по 1989 рік навчалась у Вищій комсомольській школі в Москві, а з 1989 по 1991 рік – у Вищій партійній школі в Києві. З 1991 по 1993 рік працювала інструктором відділу пропаганди ЦК ЛКСМУ. Вона активно долучалась до проведення резонансних молодіжних мистецьких акцій, таких, наприклад, як Всеукраїнський фестиваль «Червона рута – 91» в місті Запоріжжі, та «Червона рута – 93» в місті Донецьку. З 1993 по 1998 рік була членом Президії Спілки молодіжних організацій України.

Після народження дітей Степана і Стефанії Людмила Майорова здобула ще одну вищу освіту – закінчила Київський інститут глибинної психології і зараз працює практичним психологом-психоаналітиком.

Ця чудова жінка абсолютно позбавлена душевної лінії і пихи, вона магнітом притягує до себе серця людей, залишаючись при цьому справжньою Берегинею власного роду.

До 90-літнього ювілею Житомирського державного університету імені Івана Франка колектив начального закладу визначав когорту найвідоміших і найталановитіших своїх випускників. До почесного списку потрапила і родина Майорових. У Ювілейній книзі ЖДУ сторінки Георгія і Людмили – поряд. Інакше і бути не могло.

Адже їхні дві долі давно вже міцно сплетені в одну.

*Надруковано в книзі:
Житомирський державний університет імені Івана Франка.
– К. : Логос Україна, 2009.*

